

49 (1987) Nr. 1

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1989 Nr. 37

A. TITEL

*Verdrag betreffende de repatriëring van zeevarenden (herzien)
(Verdrag Nr. 166 aangenomen door de Internationale Arbeids-
conferentie in haar vierenzeventigste zitting);
Genève, 9 oktober 1987*

B. TEKST**Convention concerning the Repatriation of Seafarers (Revised)**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened in Geneva by the Governing Body of the International Labour Office and having met at its Seventy-fourth Session on 24 September 1987, and

Noting that since the adoption of the Repatriation of Seamen Convention, 1926, and of the Repatriation (Ship Masters and Apprentices) Recommendation, 1926, developments in the shipping industry have made it necessary to revise the Convention to incorporate appropriate elements of the Recommendation, and

Noting further that considerable progress has been made through national legislation and practice in providing for the repatriation of seafarers in various matters not covered by the Repatriation of Seamen Convention, 1926, and

Considering that further action by means of a new international instrument as regards certain additional aspects of the repatriation of seafarers would accordingly be desirable taking into account the widespread growth in employment of non-national seafarers in the shipping industry, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the Revision of the Repatriation of Seamen Convention, 1926 (No. 23), and of the Repatriation (Ship Masters and Apprentices) Recommendation, 1926 (No. 27), which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this ninth day of October of the year one thousand nine hundred and eighty-seven the following Convention which may be cited as the Repatriation of Seafarers Convention (Revised), 1987.

PART I. SCOPE AND DEFINITIONS**Article 1**

1. This Convention applies to every seagoing ship whether publicly or privately owned which is registered in the territory of any

Convention concernant le rapatriement des marins (révisée)

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 24 septembre 1987, en sa soixante-quatorzième session;

Notant que, depuis l'adoption de la convention sur le rapatriement des marins, 1926, et de la recommandation sur le rapatriement des capitaines et des apprentis, 1926, l'évolution de l'industrie des transports maritimes a rendu nécessaire la révision de la convention afin d'y incorporer les éléments appropriés de la recommandation;

Notant, en outre, que des progrès considérables ont été accomplis, par les législations et les pratiques nationales, pour assurer le rapatriement des gens de mer dans différents cas qui ne sont pas couverts par la convention sur le rapatriement des marins, 1926;

Considérant que, compte tenu de l'accroissement général de l'emploi de marins étrangers dans l'industrie des transports maritimes, il serait souhaitable de prendre de nouvelles dispositions, au moyen d'un nouvel instrument international, à l'égard de certains autres aspects du rapatriement des gens de mer;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la révision de la convention (n° 23) sur le rapatriement des marins, 1926, et de la recommandation (n° 27) sur le rapatriement des capitaines et des apprentis, 1926, question qui constitue le cinquième point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce neuvième jour d'octobre mil neuf cent quatre-vingt-sept, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur le rapatriement des marins (révisée), 1987.

PARTIE I. CHAMP D'APPLICATION ET DÉFINITIONS

Article 1

1. La présente convention s'applique à tous les navires de mer, de propriété publique ou privée, qui sont immatriculés dans le territoire

Member for which the Convention is in force and which is ordinarily engaged in commercial maritime navigation and to the owners and seafarers of such ships.

2. To the extent it deems practicable, after consultation with the representative organisations of fishing vessel owners and fishermen, the competent authority shall apply the provisions of this Convention to commercial maritime fishing.

3. In the event of doubt as to whether or not any ships are to be regarded as engaged in commercial maritime navigation or commercial maritime fishing for the purpose of this Convention, the question shall be determined by the competent authority after consultation with the organisations of shipowners, seafarers and fishermen concerned.

4. For the purpose of this Convention the term "seafarer" means any person who is employed in any capacity on board a seagoing ship to which this Convention applies.

PART II. ENTITLEMENTS

Article 2

1. A seafarer shall be entitled to repatriation in the following circumstances:

(a) if an engagement for a specific period or for a specific voyage expires abroad;

(b) upon the expiry of the period of notice given in accordance with the provisions of the articles of agreement or the seafarer's contract of employment;

(c) in the event of illness or injury or other medical condition which requires his or her repatriation when found medically fit to travel;

(d) in the event of shipwreck;

(e) in the event of the shipowner not being able to continue to fulfil his or her legal or contractual obligations as an employer of the seafarer by reason of bankruptcy, sale of ship, change of ship's registration or any other similar reason;

(f) in the event of a ship being bound for a war zone, as defined by national laws or regulations or collective agreements, to which the seafarer does not consent to go;

(g) in the event of termination or interruption of employment in accordance with an industrial award or collective agreement, or termination of employment for any other similar reason.

2. National laws or regulations or collective agreements shall

de tout Membre pour lequel la convention est en vigueur et qui sont normalement affectés à la navigation maritime commerciale, ainsi qu'aux armateurs et aux marins de ces navires.

2. Dans la mesure où, après consultation des organisations représentatives des armateurs à la pêche et des pêcheurs, l'autorité compétente considère que cela est réalisable, elle doit appliquer les dispositions de la présente convention à la pêche maritime commerciale.

3. En cas de doute sur le fait de savoir si un navire doit être considéré comme affecté à la navigation maritime commerciale ou à la pêche maritime commerciale aux fins de la présente convention, la question doit être réglée par l'autorité compétente après consultation des organisations d'armateurs, de marins et de pêcheurs intéressées.

4. Aux fins de la présente convention, le terme «marin» désigne toute personne employée, à quelque titre que ce soit, à bord d'un navire de mer auquel la convention s'applique.

PARTIE II. DROITS

Article 2

1. Tout marin aura le droit d'être rapatrié dans les cas suivants:

a) quand un engagement pour une durée déterminée ou pour un voyage déterminé expire à l'étranger;

b) à la fin de la période de préavis donné conformément aux dispositions d'ordre général ou individuel du contrat d'engagement;

c) en cas de maladie ou d'accident ou pour une autre raison d'ordre médical qui exige le rapatriement du marin quand il est reconnu médicalement en état de voyager;

d) en cas de naufrage;

e) quand l'armateur n'est plus en mesure de remplir ses obligations légales ou contractuelles d'employeur vis-à-vis du marin pour cause de faillite, de vente du navire, de changement d'immatriculation, ou pour toute autre raison analogue;

f) quand un navire fait route vers une zone de guerre, telle que définie par la législation nationale ou les conventions collectives, où le marin n'accepte pas de se rendre;

g) en cas de cessation ou de suspension de l'emploi du marin, conformément à une sentence arbitrale ou à une convention collective, ou en cas de cessation de l'emploi pour toute autre raison similaire.

2. La législation nationale ou les conventions collectives doivent

prescribe the maximum duration of service periods on board following which a seafarer is entitled to repatriation; such periods shall be less than 12 months. In determining the maximum periods, account shall be taken of factors affecting the seafarers' working environment. Each Member shall seek, wherever possible, to reduce these periods in the light of technological changes and developments and may be guided by any recommendations made on the matter by the Joint Maritime Commission.

PART III. DESTINATION

Article 3

1. Each Member for which this Convention is in force shall prescribe by national laws or regulations the destinations to which seafarers may be repatriated.

2. The destinations so prescribed shall include the place at which the seafarer agreed to enter into the engagement, the place stipulated by collective agreement, the seafarer's country of residence or such other place as may be mutually agreed at the time of engagement. The seafarer shall have the right to choose from among the prescribed destinations the place to which he or she is to be repatriated.

PART IV. ARRANGEMENTS FOR REPATRIATION

Article 4

1. It shall be the responsibility of the shipowner to arrange for repatriation by appropriate and expeditious means. The normal mode of transport shall be by air.

2. The cost of repatriation shall be borne by the shipowner.

3. Where repatriation has taken place as a result of a seafarer being found, in accordance with national laws or regulations or collective agreements, to be in serious default of his or her employment obligations, nothing in this Convention shall prejudice the right of recovery from the seafarer of repatriation costs or part thereof in accordance with national laws or regulations or collective agreements.

4. The cost to be borne by the shipowner shall include:
(a) passage to the destination selected for repatriation in accordance with Article 3 above;
(b) accommodation and food from the moment the seafarer leaves the ship until he or she reaches the repatriation destination;

prévoir les durées maximales des périodes d'embarquement au terme desquelles le marin a droit au rapatriement. Ces durées doivent être inférieures à douze mois. En les fixant, il doit être tenu compte des facteurs qui affectent le milieu de travail du marin. Tout Membre doit, dans toute la mesure possible, s'efforcer de réduire ces durées en fonction de l'évolution de la technologie et il peut s'inspirer des recommandations de la Commission paritaire maritime en la matière.

PARTIE III. DESTINATION

Article 3

1. Tout Membre pour lequel la présente convention est en vigueur doit déterminer, par voie de législation nationale, les destinations vers lesquelles les marins peuvent être rapatriés.

2. Les destinations ainsi déterminées doivent comprendre le lieu où le marin a accepté de s'engager, le lieu stipulé par convention collective, le pays de résidence du marin ou tout autre lieu convenu entre les parties au moment de l'engagement. Le marin doit avoir le droit de choisir, parmi les destinations déterminées, le lieu vers lequel il doit être rapatrié.

PARTIE IV. DISPOSITIONS A PRENDRE POUR LE RAPATRIEMENT

Article 4

1. L'armateur aura la responsabilité d'organiser le rapatriement par des moyens appropriés et rapides. Le transport aérien sera le mode normal de transport.

2. Les frais de rapatriement seront pris en charge par l'armateur.

3. Quand le rapatriement a eu lieu parce que le marin concerné a été reconnu coupable, conformément à la législation nationale ou aux conventions collectives, d'un manquement grave aux obligations de son emploi, aucune disposition de la présente convention ne fait obstacle au droit de recouvrer, totalement ou partiellement, les frais de rapatriement auprès du marin, conformément à la législation nationale ou aux conventions collectives.

4. Les frais à la charge de l'armateur doivent inclure:

a) le voyage jusqu'à la destination choisie pour le rapatriement, conformément à l'article 3 ci-dessus;

b) le logement et la nourriture du marin depuis le moment où il quitte le navire jusqu'à son arrivée à la destination de rapatriement;

(c) pay and allowances from the moment he or she leaves the ship until he or she reaches the repatriation destination, if provided for by national laws or regulations or collective agreements;

(d) transportation of 30 kg of the seafarer's personal luggage to the repatriation destination;

(e) medical treatment when necessary until the seafarer is medically fit to travel to the repatriation destination.

5. The shipowner shall not require the seafarer to make an advance payment towards the cost of repatriation at the beginning of his or her employment, nor shall the shipowner recover the cost of repatriation from the seafarer's wages or other entitlements except as provided for in paragraph 3 above.

6. National laws or regulations shall not prejudice any right of the shipowner to recover the cost of repatriation of seafarers not employed by the shipowner from their employer.

Article 5

If a shipowner fails to make arrangements for or to meet the cost of repatriation of a seafarer who is entitled to be repatriated:

(a) the competent authority of the Member in whose territory the ship is registered shall arrange for and meet the cost of the repatriation of the seafarer concerned; if it fails to do so, the State from which the seafarer is to be repatriated or the State of which he or she is a national may arrange for his or her repatriation and recover the cost from the Member in whose territory the ship is registered;

(b) costs incurred in repatriating the seafarer shall be recoverable from the shipowner by the Member in whose territory the ship is registered;

(c) the expenses of repatriation shall in no case be a charge upon the seafarer, except as provided for in paragraph 3 of Article 4 above.

PART V. OTHER ARRANGEMENTS

Article 6

Seafarers who are to be repatriated shall be able to obtain their passport and other identity documents for the purpose of repatriation.

c) la rémunération et les indemnités du marin depuis le moment où il quitte le navire jusqu'à son arrivée à la destination de rapatriement si cela est prévu par la législation nationale ou par les conventions collectives;

d) le transport de 30 kilogrammes de bagages personnels du marin jusqu'à la destination de rapatriement;

e) le traitement médical, si nécessaire, en attendant que l'état de santé du marin lui permette de voyager jusqu'à sa destination de rapatriement.

5. L'armateur ne pourra exiger du marin, au début de son emploi, une avance en vue de couvrir les frais de son rapatriement, et il ne pourra non plus recouvrer auprès du marin les frais de rapatriement sur sa rémunération ou ses autres droits, sauf dans les conditions prévues au paragraphe 3 ci-dessus.

6. La législation nationale ne doit pas faire obstacle au droit de l'armateur de recouvrer auprès de l'employeur du marin le coût du rapatriement de ce dernier s'il n'est pas employé par lui.

Article 5

Si un armateur omet de prendre des dispositions pour le rapatriement d'un marin qui y a droit ou d'en assumer les frais:

a) l'autorité compétente du Membre dans le territoire duquel le navire est immatriculé doit organiser le rapatriement du marin et en assumer les frais; si elle omet de le faire, l'Etat à partir du territoire duquel le marin doit être rapatrié ou l'Etat dont il est ressortissant peuvent organiser le rapatriement et en recouvrer les frais auprès du Membre dans le territoire duquel le navire est immatriculé;

b) le Membre dans le territoire duquel le navire est immatriculé pourra recouvrer auprès de l'armateur les frais encourus pour le rapatriement du marin;

c) les frais de rapatriement ne doivent en aucun cas être à la charge du marin, sauf dans les conditions prévues au paragraphe 3 de l'article 4 ci-dessus.

PARTIE V. AUTRES DISPOSITIONS

Article 6

Tout marin devant être rapatrié doit être en mesure d'obtenir son passeport et toute autre pièce d'identité aux fins du rapatriement.

Article 7

Time spent awaiting repatriation and repatriation travel time shall not be deducted from paid leave accrued to the seafarer.

Article 8

A seafarer shall be deemed to have been duly repatriated when he or she is landed at a destination prescribed pursuant to Article 3 above, or when the seafarer does not claim his or her entitlement to repatriation within a reasonable period of time to be defined by national laws or regulations or collective agreements.

Article 9

The provisions of this Convention in so far as they are not otherwise made effective by means of collective agreements or in such other manner as may be appropriate under national conditions shall be given effect by national laws or regulations.

Article 10

Each Member shall facilitate the repatriation of seafarers serving on ships which call at its ports or pass through its territorial or internal waters, as well as their replacement on board.

Article 11

The competent authority of each Member shall ensure by means of adequate supervision that the owners of ships registered in its territory comply with the provisions of the Convention, and shall provide relevant information to the International Labour Office.

Article 12

The text of this Convention shall be available in an appropriate language to the crew members of every ship which is registered in the territory of any Member for which it is in force.

PART VI. FINAL PROVISIONS

Article 13

This Convention revises the Repatriation of Seamen Convention, 1926.

Article 7

Le temps passé dans l'attente du rapatriement et la durée du voyage ne doivent pas être déduits des congés payés que le marin a acquis.

Article 8

Le rapatriement doit être considéré comme effectué si le marin est débarqué à une destination fixée conformément aux dispositions de l'article 3 ci-dessus, ou si le marin ne revendique pas son droit au rapatriement dans un délai raisonnable à définir par la législation nationale ou les conventions collectives.

Article 9

Pour autant qu'il ne leur est pas donné effet par voie de convention collective ou de toute autre manière appropriée compte tenu des conditions nationales, les dispositions de la présente convention doivent être mises en oeuvre par voie de législation nationale.

Article 10

Tout Membre doit faciliter le rapatriement des marins qui servent sur des navires faisant escale dans ses ports ou traversant ses eaux territoriales ou intérieures, ainsi que leur remplacement à bord.

Article 11

L'autorité compétente de chaque Membre doit s'assurer, par un contrôle adéquat, que l'armateur de tout navire immatriculé dans son territoire respecte les dispositions de la convention et fournir des informations à cet égard au Bureau international du Travail.

Article 12

Le texte de la présente convention doit être à la disposition des membres de l'équipage, dans une langue appropriée, sur tous les navires immatriculés dans le territoire de tout Membre pour lequel elle est en vigueur.

PARTIE VI. DISPOSITIONS FINALES

Article 13

La présente convention révisé la convention sur le rapatriement des marins, 1926.

Article 14

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 15

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 16

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 17

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General of the International Labour Office shall draw the

Article 14

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 15

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général du Bureau international du Travail.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général du Bureau international du Travail.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 16

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 17

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général du Bureau international du Travail appellera

attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 18

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 19

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 20

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 16 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 21

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

The foregoing is the authentic text of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Seventyfourth Session which was held at Geneva and declared closed the ninth day of October 1987.

l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 18

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 19

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 20

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 16 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 21

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

Le texte qui précède est le texte authentique de la convention dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa soixante-quatorzième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 9 octobre 1987.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this sixteenth day of October 1987.

The President of the Conference,

(sd.) WERNER DOLLINGER

The Director-General of the International Labour Office,

(sd.) FRANCIS BLANCHARD

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce seizième jour
d'octobre 1987:

Le Président de la Conférence,

(s.) WERNER DOLLINGER

Le Directeur général du Bureau international du Travail,

(s.) FRANCIS BLANCHARD

C. VERTALING**Verdrag betreffende de repatriëring van zeevarenden (herzien)**

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Bijeengeroepen te Genève door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau, en aldaar bijeengekomen in haar vierenzeventigste Zitting op 24 september 1987;

Gelet op het feit, dat sinds de aanneming van het Verdrag betreffende de repatriëring van schepelingen, 1926, en de Aanbeveling betreffende de repatriëring (scheepskapiteins en leerlingen), 1926, ontwikkelingen in de scheepvaart herziening van het Verdrag noodzakelijk maken, teneinde daarvoor geschikte bestanddelen van de Aanbeveling erin op te nemen;

Tevens gelet op het feit dat in nationale wetgeving en praktijk aanzienlijke vooruitgang is geboekt bij het voorzien in de repatriëring van zeevarenden in gevallen die niet worden bestreken door het Verdrag betreffende de repatriëring van zeevarenden, 1926,

Overwegende dat derhalve verdere maatregelen door middel van een nieuwe internationale akte betreffende zekere bijkomende aspecten van de repatriëring van zeevarenden wenselijk zijn, rekening houdend met de wijdverbreide groei van tewerkstelling van buitenlandse werknemers in de scheepvaart, en

Besloten hebbende tot het aannemen van bepaalde voorstellen met betrekking tot de herziening van het Verdrag betreffende de repatriëring van schepelingen, 1926 (Nr. 23) en van de Aanbeveling betreffende de repatriëring (scheepskapiteins en leerlingen), 1926 (Nr. 27), welk onderwerp als vijfde punt op de agenda van de Zitting voorkomt, en

Vastgesteld hebbende dat deze voorstellen de vorm dienen te krijgen van een internationaal verdrag,

Neemt heden, de negende oktober van het jaar negentienhonderd zevenentachtig het volgende verdrag aan dat kan worden aangehaald als het Verdrag betreffende de repatriëring van zeevarenden (herzien), 1987.

DEEL I. REIKWIJDTE EN DEFINITIES**Artikel 1**

1. Dit Verdrag is van toepassing op elk zeeschip, Staats- of particulier eigendom, dat is teboekgesteld op het grondgebied van

een Lid waarvoor dit Verdrag in werking is en dat gewoonlijk wordt gebezigd voor de commerciële zeescheepvaart, en op de reders en zeevarenden van dergelijke schepen.

2. Voor zover hij het practisch uitvoerbaar acht, past de bevoegde autoriteit, na overleg met de representatieve organisaties van reders in de visserij en van vissers, de bepalingen van dit Verdrag toe op de commerciële zeevisserij.

3. In geval van twijfel of een schip voor de toepassing van dit Verdrag geacht dient te worden als gebruikt voor de commerciële zeescheepvaart dan wel voor de commerciële zeevisserij, doet de bevoegde autoriteit na overleg met de betrokken organisaties van reders, van zeevarenden en van vissers daarin uitspraak.

4. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de term „zeevarende” ieder persoon die, in welke hoedanigheid ook, een dienstbetrekking vervult aan boord van een zeeschip waarop dit Verdrag van toepassing is.

DEEL II. RECHTEN

Artikel 2

1. Een zeevarende heeft recht op repatriëring in de navolgende gevallen:

a. wanneer een verbintenis voor een bepaalde duur of voor een bepaalde reis in het buitenland afloopt;

b. wanneer de termijn van opzegging, gedaan in overeenstemming met de bepalingen van het scheepsreglement dan wel van de arbeidsovereenkomst van de zeevarende, is afgelopen;

c. in geval van ziekte of ongeval of om een andere reden van medische aard die zijn of haar repatriëring vereist, wanneer is vastgesteld dat de zeevarende medisch gezien in staat is te reizen;

d. in het geval van schipbreuk;

e. wanneer de reder niet in staat is zijn of haar wettelijke of contractuele verplichtingen als werkgever van de zeevarende na te komen, wegens faillissement, verkoop van het schip, verandering in de teboekstelling van het schip of in verband met enige andere soortgelijke reden;

f. in het geval het schip koers zet naar een oorlogsgebied, zoals gedefinieerd in de nationale wetgeving of collectieve arbeidsovereenkomsten, terwijl de zeevarende er niet mee instemt naar dat gebied te gaan;

g. in het geval van beëindiging of onderbreking van het dienstverband van de zeevarende overeenkomstig een scheidsrechtelijke uitspraak of een collectieve arbeidsovereenkomst of een

beëindiging van het dienstverband om enige andere soortgelijke redenen.

2. De nationale wetgeving of collectieve arbeidsovereenkomsten dienen de maximale duur van de perioden van dienst aan boord te bepalen, na welke de zeevarende uiterlijk recht heeft op repatriëring; deze perioden dienen korter dan twaalf maanden te zijn. Bij het vaststellen van de maximale periode dient rekening te worden gehouden met de factoren die de arbeidsomstandigheden van de zeevarende beïnvloeden. Elk Lid dient waar mogelijk de duur van deze periode te bekorten in het licht van technologische veranderingen en ontwikkelingen en kan zich laten leiden door de aanbevelingen die terzake door de paritaire commissie voor de zeevaart zijn opgesteld.

DEEL III. BESTEMMING

Artikel 3

1. Elk Lid waarvoor dit Verdrag van kracht is, dient in zijn nationale wetgeving de bestemmingen te bepalen waarheen zeevarenden kunnen worden gepatriëerd.

2. In de aldus bepaalde bestemmingen dienen te zijn begrepen de plaats waar de zeevarende toestemde de overeenkomst aan te gaan, de plaats die door collectieve arbeidsovereenkomst wordt bepaald, het land waarin de zeevarende zijn domicilie heeft of iedere andere plaats die wederzijds wordt overeengekomen bij het sluiten van de overeenkomst. De zeevarende heeft het recht om uit de voorgeschreven bestemmingen de plaats te kiezen waarheen hij of zij moet worden gepatriëerd.

DEEL IV. REGELINGEN INZAKE REPATRIERING

Artikel 4

1. De reder is verantwoordelijk voor een repatriëring op gepaste en snelle wijze. De gebruikelijke wijze van transport is per vliegtuig.

2. De kosten van repatriëring worden gedragen door de reder.

3. Wanneer repatriëring heeft plaatsgevonden als gevolg van het feit dat de zeevarende ingevolge de nationale wetgeving of collectieve arbeidsovereenkomsten gebleken is ernstig in gebreke te zijn gebleven in de verplichtingen voortvloeiend uit zijn of haar functie, doet niets in dit Verdrag afbreuk aan het recht om van de zeevarende de kosten van zijn of haar repatriëring geheel of gedeeltelijk terug te vorderen overeenkomstig de nationale wetgeving of collectieve overeenkomsten.

4. De door de reder te dragen kosten dienen te omvatten:
 - a. de reis naar de plaats van bestemming, die is gekozen voor de repatriëring overeenkomstig artikel 3;
 - b. huisvesting en voeding vanaf het moment dat de zeevarende het schip verlaat tot hij of zij de repatriëringsbestemming bereikt;
 - c. gage en vergoedingen vanaf het moment dat hij of zij het schip verlaat tot hij of zij de repatriëringsbestemming bereikt, indien dit is voorzien in de nationale wetgeving of in collectieve arbeidsovereenkomsten;
 - d. het vervoer van 30 kilo persoonlijke bagage van de zeevarende naar de repatriëringsbestemming;
 - e. medische behandeling, indien nodig, tot de gezondheidstoestand van de zeevarende hem of haar toestaat naar de repatriëringsbestemming te reizen.
5. De reder mag van de zeevarende geen vooruitbetaling verlangen in de kosten van repatriëring aan het begin van zijn of haar dienstverband, noch mag de reder de kosten van repatriëring verhalen op de gage of andere aanspraken van de zeevarende, behalve onder de omstandigheid als voorzien in het derde lid hierboven.
6. De nationale wetgeving dient onverlet te laten het recht van de reder om de kosten van repatriëring van zeevarenden die niet in zijn dienst zijn, op hun werkgever te verhalen.

Artikel 5

Indien een reder nalaat de repatriëring te verzorgen of de kosten van repatriëring van een zeevarende die daarop recht heeft, voor zijn rekening te nemen:

- a. dient de bevoegde autoriteit van het Lid binnen welks grondgebied het schip is teboekgesteld de repatriëring van de betrokken zeevarende te verzorgen en de kosten daarvan te dragen; indien hij dit nalaat mag de Staat van waaruit de zeevarende dient te worden gerepatriëerd of de Staat waarvan hij of zij onderdaan is, de repatriëring verzorgen en de kosten daarvan verhalen op het Lid op welks grondgebied het schip is teboekgesteld;
- b. zullen de kosten gemaakt in verband met de repatriëring van de zeevarende op de reder kunnen worden verhaald door het Lid op welks grondgebied het schip is teboekgesteld;
- c. dienen de kosten van repatriëring in geen geval ten laste te komen van de zeevarende, behalve in het geval als voorzien in het derde lid van artikel 4.

DEEL IV. ANDERE REGELINGEN

Artikel 6

Zeevarenden die dienen te worden gerepatrieerd, dienen de gelegenheid te krijgen in het bezit te worden gesteld van hun paspoort en andere identiteitsdocumenten met het oog op de repatriëring.

Artikel 7

De tijd doorgebracht in afwachting van de repatriëring en de reisduur mogen niet in mindering worden gebracht op het betaalde verlof dat de zeevarende heeft verworven.

Artikel 8

En zeevarende wordt geacht naar behoren te zijn gerepatrieerd wanneer hij of zij is aangekomen op de ingevolge artikel 3 bepaalde bestemming of wanneer de zeevarende geen aanspraak maakt op zijn of haar recht op repatriëring binnen een redelijke, in de nationale wetgeving of bij collectieve arbeidsovereenkomsten bepaalde termijn.

Artikel 9

Aan de bepalingen van dit Verdrag dient uitvoering te worden gegeven door de nationale wetgeving voor zover er geen uitvoering aan wordt gegeven door middel van collectieve arbeidsovereenkomsten of op zodanige andere wijze als met de nationale omstandigheden verenigbaar is.

Artikel 10

Elk Lid dient de repatriëring van zeevarenden aan boord van schepen die zijn havens aandoen of zijn territoriale wateren of binnenwateren doorkruisen, alsmede hun vervanging aan boord, te vergemakkelijken.

Artikel 11

De bevoegde autoriteit van ieder Lid dient door middel van passend toezicht te waarborgen dat de reders van schepen die op zijn grondgebied zijn teboekgesteld de bepalingen van het Verdrag naleven, en dient informatie ter zake te verstrekken aan het Internationaal Arbeidsbureau.

Artikel 12

De tekst van dit Verdrag dient in een voor hen geschikte taal ter beschikking te staan aan de bemanningsleden van elk schip dat is teboekgesteld op het grondgebied van ieder Lid waarvoor dit Verdrag in werking is.

DEEL VI. SLOTBEPALINGEN

Artikel 13

Dit Verdrag herziet het Verdrag inzake de repatriëring van zeevarenden, 1926.

Artikel 14

De formele bekrachtigingen van dit Verdrag worden medegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem geregistreerd.

Artikel 15

1. Dit Verdrag is slechts verbindend voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie die hun bekrachtigingen door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau hebben doen registreren.

2. Het treedt in werking twaalf maanden na de datum waarop de bekrachtigingen van twee Leden door de Directeur-Generaal zijn geregistreerd.

3. Vervolgens treedt dit Verdrag voor ieder Lid in werking twaalf maanden na de datum waarop zijn bekrachtiging is geregistreerd.

Artikel 16

1. Een Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na afloop van een termijn van tien jaar na de datum waarop het Verdrag voor het eerst in werking is getreden, door middel van een aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau gerichte en door deze geregistreerde verklaring. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar na de datum waarop zij is geregistreerd.

2. Ieder Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en niet binnen een jaar na afloop van de termijn van tien jaar als bedoeld in het vorige lid, gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, is voor een nieuwe termijn van tien jaar gebonden en kan

daarna dit Verdrag opzeggen na afloop van elke termijn van tien jaar op de voorwaarden, voorzien in dit artikel.

Artikel 17

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau stelt alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie in kennis van de registratie van alle bekrachtigingen en opzeggingen die hem door de Leden van de Organisatie zijn medegedeeld.

2. Bij de kennisgeving aan de Leden van de Organisatie van de registratie van de tweede hem medegedeelde bekrachtiging, vestigt de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau de aandacht van de Leden van de Organisatie op de datum waarop dit Verdrag in werking treedt.

Artikel 18

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau doet aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties mededeling, ter registratie in overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van de volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen en opzeggingen die hij overeenkomstig de bepalingen der voorgaande artikelen heeft geregistreerd.

Artikel 19

De Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau brengt, telkens wanneer deze dit nodig acht, aan de Algemene Conferentie verslag uit over de toepassing van dit Verdrag en onderzoekt of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

Artikel 20

1. Indien de Conferentie een nieuw verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag, zal, tenzij het nieuwe verdrag anders bepaalt:

a. bekrachtiging door een Lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, van rechtswege onmiddellijke opzegging van dit Verdrag ten gevolge hebben, niettegenstaande het bepaalde in artikel 16 hierboven, onder voorbehoud evenwel dat het nieuwe verdrag, houdende herziening, in werking is getreden;

b. met ingang van de datum waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, in werking is getreden, dit Verdrag niet langer door de Leden kunnen worden bekrachtigd.

2. Dit Verdrag blijft echter naar vorm en inhoud van kracht voor

de Leden die het hebben bekrachtigd en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

Artikel 21

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk gezaghebbend.

De voorgaande tekst is de authentieke tekst van het Verdrag, naar behoren aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie tijdens haar vierenzeventigste Zitting, welke werd gehouden te Genève en voor gesloten werd verklaard op de negende oktober 1987.

TEN BLIJKE WAARVAN wij onze handtekening hebben geplaatst op de zestiende oktober 1987.

De Voorzitter van de Conferentie,

(w.g.) WERNER DOLLINGER

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau,

(w.g.) FRANCIS BLANCHARD

E. BEKRACHTIGING

Bekrachtiging van het Verdrag is voorzien in artikel 14.

D. PARLEMENT

Het Verdrag behoeft ingevolge artikel 91 van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal, alvorens het Koninkrijk aan het Verdrag kan worden gebonden.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zullen ingevolge artikel 15, tweede lid, in werking treden twaalf maanden na de datum waarop de bekrachtigingen van twee Leden zijn geregistreerd door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau.

J. GEGEVENS

Voor het op 28 juni 1919 te Versailles tot stand gekomen Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zie, laatstelijk, *Trb.* 1987, 53.

Het onderhavige Verdrag herziet het op 23 juni 1926 te Genève tot stand gekomen Verdrag Nr. 23 betreffende de repatriëring van schepelingen, 1926. De tekst van dat Verdrag is geplaatst in *Stb. I* 516. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1969, 181.

Van het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest van de Verenigde Naties, naar welk Handvest in artikel 18 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn de Engelse en de Franse tekst, zoals gewijzigd, geplaatst in *Trb.* 1979, 37 en de vertaling in *Trb.* 1987, 113.

De Algemene Conferentie heeft op 9 oktober 1987 tijdens haar vierenzeventigste zitting te Genève aangenomen Aanbeveling 174 betreffende de repatriëring van zeevarenden. De tekst alsmede de vertaling in het Nederlands luiden als volgt:

Recommendation concerning the Repatriation of Seafarers

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened in Geneva by the Governing Body of the International Labour Office and having met at its Seventy-fourth Session on 24 September 1987, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the revision of the Repatriation of Seamen Convention, 1926 (No. 23), and of the Repatriation (Ship Masters and Apprentices) Recommendation, 1926 (No. 27), which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Recommendation supplementing the Repatriation of Seafarers Convention (Revised), 1987,

adopts this ninth day of October of the year one thousand nine hundred and eighty-seven the following Recommendation which may be cited as the Repatriation of Seafarers Recommendation, 1987:

Whenever a seafarer is entitled to be repatriated pursuant to the provisions of the Repatriation of Seafarers Convention (Revised), 1987, but both the shipowner and the Member in whose territory the ship is registered fail to meet their obligations under the Convention

Recommandation concernant le rapatriement des marins

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 24 septembre 1987, en sa soixante-quatorzième session;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la révision de la convention (n°23) sur le rapatriement des marins, 1926, et de la recommandation (n°27) sur le rapatriement des capitaines et des apprentis, 1926, question qui constitue le cinquième point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation internationale complétant la convention sur le rapatriement des marins (révisée), 1987,

adopte, ce neuvième jour d'octobre mil neuf cent quatre-vingt-sept, la recommandation ci-après, qui sera dénommée Recommandation sur le rapatriement des marins, 1987:

Toutes les fois qu'un marin a droit à être rapatrié conformément aux dispositions de la convention sur le rapatriement des marins (révisée), 1987, et que ni l'armateur ni le Membre dans le territoire duquel le navire est immatriculé ne remplissent l'obligation que leur

to arrange for and meet the cost of repatriation, the State from which the seafarer is to be repatriated or the State of which he or she is a national should arrange for his or her repatriation, and recover the cost from the Member in whose territory the ship is registered in accordance with Article 5 (a) of the Convention.

The foregoing is the authentic text of the Recommendation duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Seventy-fourth Session which was held at Geneva and declared closed the ninth day of October 1987.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this sixteenth day of October 1987.

The President of the Conference,

(sd.) WERNER DOLLINGER

The Director-General of the International Labour Office

(sd.) FRANCIS BLANCHARD

fait la convention d'organiser le rapatriement et d'en assumer les frais, l'Etat à partir du territoire duquel le marin doit être rapatrié ou l'Etat dont le marin est ressortissant devrait organiser le rapatriement et en recouvrer les frais auprès du Membre dans le territoire duquel le navire est immatriculé, conformément à l'alinéa a) de l'article 5 de la convention.

Le texte qui précède est le texte authentique de la recommandation dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa soixante-quatorzième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 9 octobre 1987.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce seizième jour d'octobre 1987:

Le Président de la Conférence,

(s.) WERNER DOLLINGER

Le Directeur général du Bureau international du Travail,

(s.) FRANCIS BLANCHARD

Aanbeveling betreffende de repatriëring van zeevarenden

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Bijeengeroepen te Genève door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau, en aldaar bijeengekomen op 24 september 1987 in haar vierenzeventigste Zitting, en

Besloten hebbende tot het aannemen van bepaalde voorstellen met betrekking tot de herziening van het Verdrag betreffende de repatriëring van schepelingen, 1926 (Nr. 23), en de Aanbeveling betreffende de repatriëring (scheepskapiteins en leerlingen), 1926 (Nr. 27), welk onderwerp als vijfde punt op de agenda van de Zitting voorkomt, en

Vastgesteld hebbende dat deze voorstellen de vorm dienen te krijgen van een internationale aanbeveling in aanvulling op het Verdrag betreffende de repatriëring van zeevarenden (herzien), 1987,

Aanvaardt heden, de negende oktober van het jaar negentienhonderdzevententachtig de volgende Aanbeveling, die kan worden aangehaald als de Aanbeveling betreffende de repatriëring van zeevarenden, 1987:

Wanneer een zeevarende het recht heeft te worden gerepatriëerd ingevolge de bepalingen van het Verdrag betreffende de repatriëring van zeevarenden (herzien), 1987, doch zowel de reder als het Lid op welks grondgebied het schip is teboekgesteld nalaten om te voldoen aan hun uit het Verdrag voortvloeiende verplichting om zorg te dragen voor de repatriëring en daarvan de kosten te dragen, zou de Staat van waaruit de zeevarende moet worden gerepatriëerd of de Staat waarvan de zeevarende onderdaan is, zorg dienen te dragen voor zijn of haar repatriëring, en de kosten daarvoor dienen te verhalen op het Lid op hetwelks grondgebied het schip is teboekgesteld, in overeenstemming met artikel 5 (a) van het Verdrag.

De voorgaande tekst is de authentieke tekst van de Aanbeveling naar behoren aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie tijdens haar vierenzeventigste zitting, welke werd gehouden te Genève en voor gesloten werd verklaard op de negende oktober 1987.

TEN BLIJKE WAARVAN wij onze handtekening hebben geplaatst op de zestiende oktober 1987.

De Voorzitter van de Conferentie,

(w.g.) WERNER DOLLINGER

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau,

(w.g.) FRANCIS BLANCHARD

Zie blz. 26 van dit Tractatenblad voor de vindplaats van het in de preambule tot de Aanbeveling genoemde Verdrag.

Uitgegeven de *eenentwintigste* februari 1989.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. VAN DEN BROEK